

Markowice ^[1]

Wysłane przez admin w ndz., 2016-04-10 22:40

Opis:

Wieś istniała w średniowieczu, wymieniana w źródłach pisanych od końca XIV wieku. Należała w tym czasie do rodu Szeligów z przydomkiem Grzybek, który przyjął później nazwę Markowskich. W pierwszej połowie XVII wieku miejscowość była w posiadaniu Andrzeja Bardzkiego i jego żony Heleny z Markowskich; oni to sprowadzili Zakon Karmelitów Trzewickowych i wzniesli w 1634 r. drewniany kościół jako wotum dziękczynne. Działania te związane były z przywiezieniem ze Strzelna otoczonej czią rzeźby Matki Boskiej z Dzieciątkiem. Wieś w XIX wieku była miejscem narodzin poety Gustawa Zielińskiego i wybitnego filologa klasycznego Ulricha von Wilamowitz-Möllendorfa.

Cennym zabytkiem znajdującym się w Markowicach jest barokowy zespół klasztoru misjonarzy oblatów, dawniej należący do karmelitów trzewickowych. Zakonników sprowadzono do wsi w 1642 r., ale oficjalny akt fundacyjny wystawiono dopiero dziesięć lat później. Od końca XVII wieku do 1710 r. wybudowano nową, murowaną świątynię, a do 1716 r. klasztor. W latach 1754-1764 wzniesiono wieżę; a w okresie od 1763 do 1777 r. przebudowano kościół w związku z przeorientowaniem. Przy rozbudowie brał udział architekt Krzysztof Genelli, snycerze Ernest Debes z Torunia i Maciej Gruszczyński z Mogilna, a także malarz Jan Petri z Torunia. Między 1767 a 1774 r. wzniesiono obecny klasztor, którego budowę prowadził murarz Chrystian Gotfryd Schultze, a pomagał cieśla Łukasz Szymański. Po kasacie zakonu klasztor przemianowano na szkołę; od 1921 r. zespół przejęli bracia misjonarze oblaci. W 1923 r. budynek klasztoru przedłużono ku południowi. Wchodzący w skład kompleksu klasztornego Kościół Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny posiada bogaty wystrój wnętrza z XVIII wieku, wykonany w stylach baroku i rokoka z elementami późniejszymi i wspomnianą gotycką rzeźbą, wykonaną w drugiej połowie XV wieku. Według miejscowej tradycji ma ona pochodzić z Trzebnicy na Śląsku; figurka została jednak w 1630 r. sprowadzona do Markowic ze Strzelna. Na terenie kościelnego ogrodu stoi XVIII-wieczna, barokowa kolumna wykonana w stylu jońskim, dźwigająca żeliwny krucyfiks. W 1945 r. w Markowicach spłonął doszczętnie pałac z 1840 r., pozostały jedynie fragmenty parku krajobrazowego z aleją lipową.

Współrzedne geograficzne:

adres strony: <http://paszport.kujawsko-pomorskie.kujawsko-pomorskie.travel/pl/markowice>

Odnosiniki

[1] <http://paszport.kujawsko-pomorskie.kujawsko-pomorskie.travel/pl/markowice>